

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1920"

Személy

Szerző:

Cím: *A kismészárosok harcot indítanak a husdrágító bizományosok ellen*

Forrás:

*Új Nemzedék*Bp.
(Hely)1920 ¹ 26
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi hazinyomda 1920

A kismészárosok harcot indítanak a husdrágító bizományosok ellen Fölállítják az Ébredő-mészárszéket — Egy ötmázsás marha drágulási útja a termelőtől a fogyasztóig

— Az „Új Nemzedék” tudósítójától. —

A budapesti kismészárosok körében nagyjelentőségű mozgalom indult meg, mely azt célozza, hogy a máris végsőig kiuzsorázott fogyasztó közönséget megszabadítsa a huskereskedelem élősdijeitől: a különféle bizományosoktól és nagykereskedőktől. Az Ébredő Magyarok bevonásával olyan mintamészárszék felállításáról van szó, amelyben a főlöszleges közvetítők teljes mellőzésével, egyenesen a vidéki termelőktől vásárolnák a levágásra szánt állatokat.

Rövidke kis számítás meggyőző a mozgalom időszerezőségéről és hasznosságáról. Egy első minőségű, ötmétermázsás sulyu marhát véve számítási alapul, a huskereskedelemben befurakodott lánckereskedő elemek következő sikerdus tevékenységét ismerjük meg közelebbről: A termelő kilónkénti negyvennyolc koronás árért eladja a marhát egy nagykereskedőnek, a vételár huszonnégyezer korona. A nagykereskedő hét-nyolc százalékos hasznot számít magának, ami körülbelül kétezer koronát tesz ki és nyomban továbbadja a bizományosnak, aki viszont ezer koronás hasznot kalkulál a saját részére és a budapesti vágóhidon siet tudni a jószággon. Most jön a nagyvágó szerepe, aki a levágott állat után negyven-ötven kiló fagygyunak, továbbá a fejnek, lábnek és belsőrészeknek árát számítja megengedett polgári haszon címen. Ez is kitesz összesen körülbelül ötezer koronát. A szegény ötmázsás marha feltrancsirozva tovább vándorol, mignem valamelyik csarnoki bizományos husfogasan akad meg, de mire ideér, ismét körülbelül kétezer koronával lesz sulyosabb az önköltségi ára — a csarnoki bizományos javára.

Most jönne aztán a kismészáros, aki már meglehetősen megterhelve kapja a hosszas vándorlásban kissé elernyedtt husrészeket és mialatt kiakasztja a fogására, *nyolc-tíz koronás* hasznot kalkulál kilónként.

Ime: így duplázódik meg a *negyvennyolc koronás élőszuly-ár*, mire a hus a fogyasztó kosarába kerül. Közben egész sereg ember meggazdagodott belőle. A budapesti huskereskedelmet *tíz nagyobb bizományos és nagykereskedő* dominálja. Megforgatnak naponta átlag háromszázötven darab marhát, tehát *egyre harmincöt darab esik*. Ezek alapján nem nehéz kiszámítani, hogy mennyi idő alatt milliomosodik meg egy-egy bizományos vagy nagykereskedő, akik a huskereskedelemben máris példátlan nagyhatalomra tettek szert. Ők döntenek, ők dirigálnak, az ő kegyeiktől függ, hogy ehet-e egyáltalán húst a budapesti fogyasztó. Jellemzősül talán főlöszleges is külön említeni, hogy a huskereskedelem eme cészárjai valamennyien zsidók, még pedig ezeknek is a legálemesebb és legpénzesebb válfajából valók, köztük *többen csak pár éve jöttek Galiciától és máris milliókkal dobálóznak*. Egész bizományosdinasztiai fejlődtek ki, ilyenek a *Leblangok, Schillingerek, Spitzerek és Tauszok*.

Hogy a főváros husellátásának mennyire nincs szüksége a négyszeres-ötszöröse közvetítő zsidó láncra, az legközelebb gyakorlati módon is bebizonyul. Ha *kilónként csak husz-huszonöt koronával* lehet olcsóbbá tenni a húst a fogyasztók számára, ez értékes eredmény volna. Ennyit pedig föltétlenül el lehet érni, ha a kártékony lánckereskedést kikapcsolják a husellátásból.